

अत्रापि केचिद्विद्वन्ति दत्त्वा पुण्याञ्जलित्रयम् ।
पूर्वोक्ता दश शृङ्गाद्या मुद्राः सन्दर्शयेदिति ॥

इति श्रीहरिभक्तिविलासे ८ विलासः ॥

महारानिः, स्त्री, (महत्यां प्रणयावस्थायां राति
आत्मस्वरूपं ददाति सुप्रशङ्गा सन्धानं जीवा-
नात्मरूपेणावस्थापयति त्रायते प्रपञ्चलक्ष-
णाया अविद्याया सकाशात् रक्षतीति । चै +
इ ।) ब्रह्मलयेपलक्षिता महामलयरानिः ।
इति चण्डीटीकायां नागोजीभट्टः ॥ महत्
ईश्वरस्य रानिः । ब्रह्ममरणोपलक्षिता रानि-
रित्यर्थः । इति देवीमाहात्म्यटीकायां विद्या-
विनोदः ॥ अपि च ।

“ब्रह्मणाच निपाते च महाकल्पो भवेन्नृप ! ।
प्रकीर्तिता महारानिः सा एव च पुरातनैः ॥”

इति ब्रह्मवैवर्ते प्रकृतिखण्डे ५ अध्यायः ॥
(दुर्गा । यथा च मार्कण्डेये । ८१ । २० ।

“महारानि ! महाविदे ! नारायणि ! नमो-
ऽस्तु ते ॥”

अर्द्धरात्रात् परं सुहृत्तद्वयम् । यथा,—

“अर्द्धरात्रात् परं यच्च सुहृत्तद्वयमुच्यते ।
सा महारानिरुदिता तद्वत्तममयं भवेत् ॥”

इति तन्त्रम् ॥

आश्विनशुक्लाष्टमी । नवरात्रम् । यथा,—

“शुक्लाष्टमी चाश्विनस्य नवरात्रं तु तस्य वै ।
महारानिर्भेदशानि ! कालरानिं शृणु

प्रिये ! ॥”

इति शक्तिसङ्गमतन्त्रम् ॥

महाराष्ट्रः, पुं, (महान् भूयान् प्रशस्तो वा राष्ट्रः ।
महत् राष्ट्रं यन्नेति वा ।) देशविशेषः ।

मारहाडा इति भाषा । यथा,—

“नेर्हते द्रविडानर्त्तमहाराष्ट्राच्च रैवतः ।
जवनः पञ्चवः सिन्धुः पारसीकादयो मताः ॥”

इति ज्योतिषतत्त्वे कूर्मचक्रम् ॥

महाराष्ट्री, स्त्री, (महाराष्ट्रस्तद्देशे उत्पत्तिस्थान-
त्वेनाख्यस्या इत्यच् । गौरादित्वात् ङीष् ।)
जलपिप्पली । इति राजनिर्घण्टः ॥ शक्रभेदः ।
माराटी इति भाषा । अस्या गुणः । कफवायु-
नाशित्वम् । इति राजवल्लभः ॥ (विषयोऽस्या
यथा,—

“जयन्ती सुखिरी वासा दृष्टी च गुडचिका ।
महाराष्ट्री जम्बुरसेलथा नीलीत्यलद्रवैः ॥”

इति वैद्यकरसेन्द्रसारसङ्घे श्रृङ्गाधिकारे पञ्चा-
त्मकरसे । महाराष्ट्राणामियमिति । महाराष्ट्र ।

अणु ङीप् ।) अष्टादशभाषान्तर्गतभाषा-
विशेषः । यथा, साहित्यदर्पणे ६ परिच्छेदे ।

“आसामेव तु गायान् महाराष्ट्रीं प्रयोजयेत् ।
अत्रोक्ता मागधी भाषा राजान्तःपुरचारि-

णाम् ॥”

महारिष्टः, पुं, (महान् अरिष्टः ।) महानिम्ब-
विशेषः । तत्प्रयोगः । केटयः २ रामणः ३

रमणः ४ गिरिनिम्बः ५ शुक्लाक्षः ६ । अस्य

गुणाः । कटुत्वम् । तिक्तत्वम् । कषायत्वम् ।

शीतलत्वम् । लघुत्वम् । सन्तापशोषकुहास-

क्षमिभूतविषापहत्वम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

महारुद्रः, पुं, (रुद्राणां महान् स्वयं ईश्वर इत्यर्थः
इति महारुद्रः ।) महारुद्रः । यथा,—

“महाकात्या महारुद्राक्षयकाकाररूपतः ।
माययाच्छादितात्मा च तन्मध्ये समभागतः ॥

महारुद्रः स एवात्मा महारुद्रः स एव हि ॥”

इति निर्व्याणतन्त्रम् ॥

महारूपः, पुं, (महत् महत्त्वादिरूपमस्य ।)
शिवः । इति महाभारते तस्य सहस्रनाम-

स्तोत्रम् । १३ । १७ । ३४ ॥ (महद्वर्णं यस्य ।)
अतिशयरूपयुक्ते, चि ।

महारूपकं, स्त्री, (महत् रूपकं यत्र ।) नाट-
कम् । इति चिकावृष्टेः ॥

महारोगः, पुं, (महान् चौरानिष्टकारकः रोगः ।
यद्वा, महा जन्मान्तरीयमुक्ताविश्रुतिश्रय-

पातकेन जनितः रोगः ।) पापरोगः । स चाष्ट-
विधो यथा । उन्मादः १ लज्जदोषः २ राज-

यक्ष्मा ३ श्वासः ४ मधुमेहः ५ भगन्दरः ६
उदरः ७ अक्षरौ ८ । इति शुद्धितत्त्वे नारदः ॥

(यथा च आश्वलायने । २ । ७ । १७ ।
“महारोगेण वाभितप्तः प्राञ्जीयादन्यतरां गतिं

गच्छति ॥”

“महारोगेण चयकुहादिनेति” तद्वृत्तौ गार्ग्य-
नारायणः ॥ विषयोऽस्य यथा,—

“महारोगादके कासे ज्वरे श्वासातिवारके ॥
अस्य आख्यायां यथा,—

“वातवाध्यक्षरौकुहमेदोदरभगन्दराः ।
अशंसि अहणीत्यष्टौ महारोगाः प्रकीर्तिताः ॥”

इति वैद्यकरसेन्द्रसारसङ्घे यक्ष्माणि रत्नगर्भ-
पोट्टलीटीका ॥

महारोगी, [न] पुं, (महा रोगः चयादि-
रस्यस्येति । महारोग + इनिः । महारोग-

युक्तः । यथा,—
“क्रियाहीनस्य नृखलस्य महारोगिण एव च ।

यथेष्टाचरणस्याहूर्त्तरेणान्तमशौचकम् ॥”

इति शुद्धितत्त्वधृतकूर्मपुराणवचनम् ॥

महारोमा, [न] पुं, (महान्ति रोमाणि वृक्षादि-
रूपाणि विराटरूपे यस्य ।) शिवः । इति

महाभारते तस्य सहस्रनामस्तोत्रम् । १३ ।
१७ । ८८ ॥ (महान्ति रोमाण्यस्य ।) दृष्ट्रोम-

युक्ते, चि ॥ (क्षतिरातस्य पुत्रविशेषः । यथा,
भागवते । ६ । १३ । १७ ।

“मरौः प्रतीपकस्तस्माज्जातः क्षतरथो यतः ।
देवमौष्ठस्य पुत्रो विश्रुतोऽथ महारुद्रितः ॥

क्षतिरातस्तस्तस्मात्सामहारोमा च तत्सुतः ॥”

महारौरवः, पुं, (रुद्राणामयं इति । रुद्र + अण् ।
महान् रौरवः । तत्र गता जीवाः क्रयन्-

नामकैरुभिरः पोषन्ते अत एवास्य तथा-
त्वम् ।) नरकविशेषः । इत्यमरः । १ । ६ । १ ।

महान् रौद्रो रवोऽत्र महारौरवः मनीषादि-
त्वात् ब्रह्मोपः । इति भरतः ॥ अपि च ।

“महारौरवसंज्ञं अधोऽर्द्धं ताम्रसंपुटम् ।

धन्यते खदिराङ्गारैर्गुहदारापनायकः ॥

देवद्रव्यापहारी च पच्यते कालमचयम् ॥”

इति वल्लिपुराणे पापनाशनवृषदानाध्यायः ॥

महार्घः, चि, (महान् अर्घः अर्घो न्यस्तमस्य ।)
महान्यस्यम् । इति मेदिनी । घे, १० । (यथा,

कथासरित्सागरे । १२ । १४५ ।
“ततस्तस्मै महार्घाणि रत्नानि सुबहूनि च ।

विभीषणो ददाति स्म मथुरां गन्तुमिच्छते ॥”

महार्घः, पुं, (महान् अर्घो न्यस्तमादरो वास्य ।)
लावकपच्ची । इति विश्वः ॥

महार्णवः, पुं, (महान् सुविशालः अर्णवः ।)
महासमुद्रः । यथा,—

“आवृण्वीतो वा वातेन स्थितः पोते महार्णवे ॥”

इति मार्कण्डेयपुराणे देवीमाहात्म्यम् ॥

(महान् अर्णव इव । प्रसादादिगुणबाहुल्यात्
तथात्वम् ।) शिवः । इति महाभारते तस्य

सहस्रनामस्तोत्रम् ॥ (कूर्मरूपिभगवन्नाराय-
णस्य दक्षपदोद्भवः जनपदः । यथा, मार्क-

ण्डेये । ५८ । ३२ ।
“सौरष्ट्रा दरदाक्षैव द्राविडाश्च महार्णवाः ।

एते जनपदाः पादे स्थिता वै दक्षिणेऽपरे ॥”

महार्द्धः, पुं, (महान् विपुलोर्द्धोऽस्य ।) वृचविशेषः ।
इति शुद्धचन्द्रिका । महार्द्धा इति भाषा ॥

महार्द्रकं, स्त्री, (महत् आर्द्रकम् ।) वनार्द्रकम् ।
अस्य गुणाः । अग्निदीपनत्वम् । धारकत्वम् ।

रूचत्वम् । वायुकफनाशित्वम् । इति राज-
वल्लभः ॥

महार्जुदं, स्त्री, (महत् अर्जुदम् ।) दशार्जुदम् ।
शतकोटिसंख्या । इति ज्योतिषम् ॥

महार्हः, स्त्री, (महान् अर्हः न्यस्तं मर्यादा वास्य ।)
श्वेतचन्दनम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ (महा-

न्यस्तवति, चि । यथा, महाभारते । १ । २१ । २६ ।
“महार्हाभरणोपेतौ विरजोऽम्बरधारिणी ॥”

महार्जुनायोन्यम् । यथा, रामायणे । १ । ६६ । १० ।
“यस्माद्भागार्थिनो भागान् नाकल्पयत मे सुराः ।

वराङ्गाणि महार्हाणि धनुषा श्रातयामि वः ॥”

“महार्हाणि महार्जुनायोन्यानि ॥” इति तट्टी-
कायां रामाशुचः ॥

महालयः, पुं, (महतां जेनानामालयः । महान्
आलय इति वा ।) विचारः । (महतां योगि-

प्रभृतीनामालयः ।) तीर्थः । (महदाहीनां लयो
यस्मिन् ।) परमात्मा । इति मेदिनी । ये,

१२५ ॥ सौराश्विनीयकृष्णपक्षः । यथा, भविष्ये ।
“येयं दीपान्विता राजन् ! स्वाता पञ्चदशी

शुवि ।
तस्यां दद्यान् चेदं पिदृगां वै महालये ॥”

महालये कन्यागतापरपक्षे । इति तिथ्यादि-
तत्त्वम् ॥

महालक्ष्मीः, स्त्री, (महती लक्ष्मीः ।) राधा ।
नारायणशक्तिः । यथा,—

“यस्यायया मोहिताश्च ब्रह्मविष्णुशिवादयः ।